

Îndrumă, Stăpâne

Viorica Mariniuc

Din teamă de Tine, iubesc pe oricine,
Iubindu-Ți lucrarea, pe Tine Te-ador,
Sărut raza care se-ndreaptă spre mine,
Iau patul și umblu, spre Cer călător!

Cuvântu-mi primește, vorbește țărâna,
Iar inima-mi bate în ceea ce spun;
Din ziua de mâine întinde-mi Tu mâna
Și dă-mi mulțumirea de-a fi azi mai bun.

Siharul așteaptă străini să se-nchine,
Las umbrele-n vale, iau scutul și vin;
În suflet prind stropul din raiul cu Tine,
Cu Mielul de jertfă, cu Domnul Amin.

Sărac, prigonit și umil deopotrivă,
Cu lepra căzută, eu, fostul olog,
Înalt osanale din lumea captivă
Ce cântă, nebună, lui Gog și Magog.

Condu-mă, Stăpâne, prin rugă și cânt,
Din valea cu jale pe Muntele Sfânt!